

Nedsættelserne vil tiltage langt stærkere end hidtil.

Subsidiært har jeg stillet nogle Underændringsforslag til Flertallets Udendringsforslag, idet jeg dog under alle Omstændigheder maa forbeholde mig min Stilling til dette ved den endelige Afstemning.

Af den foreslaaede Skat paaregner Flertallet kun 5 Mill. Kr. til Dækning for Nedsættelserne og vil henlægge Restbeløbet til et Alderdomsforsørgelsesfond, hvortil ogsaa det, som Sukkerskatten indbringer mere end $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., skal henlægges.

Efter min Mening er det i hvert Fald ikke rigtigt at indføre en større Skat, end der for Tiden høves Anvendelse for, og da der ikke eksisterer nogen Lov om Alderdomsforsørgelse, og der til Fattigloven ikke er stillet Forslag om Oprettelse af et Fond til dette Bjemed med særlige Indtægter, medens det Lovforslag, hvorefter et saadant Fond skulde oprettes, maa betragtes som dødsbømt af Flertallet, maa det helst opfattes at henlægge Midler til et saadant Fond, indtil der er taget Bestemmelse om dets Indretning og Anvendelse, hvilket fornuftigvis ikke kan ske ved denne Lov. Den Brug, Regeringen har gjort af Kassebeholdningens Millioner, maa ogsaa gøre betænkkelig ved at opsamle et nyt Fond, inden dets Anvendelse er bestemt.

Fremdeles bør en Skat paa bagerst Ul under ingen Omstændigheder indføres, uden at samtidig Vintolden forhøjes, eftersom denne fornemlig udredes af de mest velhavende Samfundsklasser, der saa godt som ikke ville rammes af Skatten. Det Forslag, jeg stiller herom, falder i det væsentlige sammen med det, Folketinget vedtog i 1889, og med det, som Regeringen foreslog og Landstingets Udvalg tiltraadte i Fjor. Naar dette vedtages, og Skatten indskrænkes til det, som er fornødent til Dækning for de foreslaaede Nedsættelser, vil en Skat af 6 Kr. pr. Tønde være tilstrækkelig, naar man gaar ud fra et Ul-

forbrug af 700,000 Tdr., hvortil det maa anslaaes for 1888; nu er det selvfølgelig adskillig større. Man vil da altid senere kunne forhøje Skatten, dersom man til den Tid finder dette forsvareligt, og man er bleven enig om Anvendelsen af Merbeløbet.

Vedtages en Skat paa 10 Kr. i Forbindelse med en Forhøjelse af Vintolden, maa det Beløb af Skatten, der skal flyde direkte i Statskassen, begrænses til 4,300,000 Kr. i Stedet for 5 Mill. Kr., idet Vintoldens Forøgelse kan anslaaes at ville indbringe 712,000 Kr.

Naar Flertallet har foreslaaet Tolden for Sukker Pos. Nr. 228 sat til 3 D., for Nr. 229 til 2 D. og for Nr. 230 til 1 D., saa er dette i Modstrid med det Forhold, som nu bestaar mellem disse Positioner, og som ogsaa er bevaret i alle de Toldlovsforslag, som have foreligget inden denne Samling. Da der intet er oplyst om, at det hidtilværende Forhold mellem Toldsatserne ikke stemmer med Forholdet mellem de paagældende Klassers gennemsnitlige Sukkerindhold, ser jeg ingen Grund til at forandre det; tværtimod kan det forudses, at der ved vil Indførselen af Sukker af Pos. Nr. 229 tiltage betydelig paa Beføstning af Pos. Nr. 228, hvilket vil medføre et Tab for Statskassen og en forøget Begunstigelse af Raffinaderierne. Af de simplere Sukkere af Nr. 229 indføres nu kun ubetydeligt, fordi de ikke egne sig til umiddelbar Konsum, og Raffinaderierne foretrække de bedre Sukkere af Nr. 228 ved Siden af Røesukker. Men naar Tolden for Nr. 229 nedsættes saa betydeligt, ville Raffinaderierne se deres Fordel ved at bruge disse simplere Sukkere i Stedet for Sukkere af Nr. 228. Det bliver saaledes en Del af den nye Skat, som her igennem overlades Raffinaderierne. Den store Forhøjelse af Sukkerforbruget, der kan forudses at ville blive Følgen af Toldnedsættelsen, vil gøre denne Begunstigelse af Raffinaderierne paa Oldrikernes Beføstning mere og mere indbringende i Aarenes Løb. Ogsaa for Pos. Nr. 230,